

Zdické noviny

Červenec-srpen 2005

číslo 159

Cena 5 Kč

www.mesto-zdice.cz

Měst. pol. 603 487 000, 605 340 156

SPOLEČENSKÝ KLUB Zdice

Vás zve na 2. letní koncert
na zdickém náměstí

Vystoupí Dechová hudba CHEZNOVANKA

Program je doplněn vystoupením mažoretek
Náměstí - Zdice
Neděle 24. 7. 05 začátek v 15 hodin

SPOLEČENSKÝ KLUB ZDICE pořádá
základní kurzy

SPOLEČENSKÉHO TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY

Zahájení kurzu: sobota 3. 9. 2005 od 15 hod.
Závěr kurzu: sobota 10. 12. 2005
Cena kurzu: 1 000,- Kč
Taneční mistři: Emil Kain a Marie Kainová
Hudební doprovod: Jiří Klatovský
Přihlášky: SPOLEČENSKÝ DŮM ZDICE
Tel.: 311 685 186
Po - Čt 7 - 15.30 hod., Pá 6 - 14.30 hod.

Navštivte zdické koupaliště

Koupaliště bude ve Zdicích otevřeno denně od 9
do 19 hodin. Vstupné: dospělí 30,- Kč, děti 15,- Kč.

Dětský den tentokrát bez sluníčka

Na Dnu dětí měli malí návštěvníci veliký výběr zábavných disciplín.

Foto: - sm -

V sobotu ráno 4. června přidal počasí pořadatelům Dne dětí spíše vrásky na čele než důvod k úsměvu. Den prozářený slunečními paprsky tak jako v loňském roce sice tentokrát nevyšel, ale přesto areál TJ Lokomotivy Zdice ožil v půl desáté spoustou dětí i dospělých, kteří doprovázeli tu nejmenší drobtinu.

Pro děti byl připraven bohatý program – vystoupení mažoretek, ukázka práce hasičů, ukázka výcviku psů. Na novém víceúčelovém hřišti probíhala řada

různých soutěží připravených pro děti, které byly za splnění úkolu odměněny poukázkami, za něž si mohly „zakoupit“ různé sladkosti či jiné lákavé odměny.

Pořadatelem akce bylo město Zdice společně s TJ Lokomotivou a ZŠ Zdice. Sportovní komise města děkuje všem, kteří se na uskutečnění Dne dětí podíleli. Největší odměnou pro ně byla spokojenost dětí. Velký dík patří samozřejmě všem sponzorům. Největší finanční částkou přispělo město Zdice a firma Kostal.

- sm -

Zdické noviny informují

Do MŠ byl zapsán dostatek dětí

Zápis dětí do obou zdických MŠ se uskutečnil 5. května a bylo zapsáno dostatečné množství dětí. Do MŠ v Zahradní ulici přihlásili rodiče celkem 23 dětí (17 ze Zdic, 1 ze Stašova, 2 z Hředel, 1 z Bavoryně, 1 z Černína a 1 ze Zbiroha). Do MŠ v Žižkově ulici přišlo k zápisu 22 dětí (19 ze Zdic, 1 ze Stašova, 1 z Černína a 1 z Knížkovic).

Investiční akce v době prázdnin

V průběhu prázdnin budou provedeny následující investiční akce:

- dokončení úpravy dolní části Barákovy ulice (firma Strabag), na původní místo budou instalovány vývěsní desky MěÚ
- úprava povrchu v horní části Dělnické ulice (firma Technické služby Beroun)
- vybudování chybějící části chodníku v Komenského ulici (firma Strabag)
- rekonstrukce sociálního zařízení v kině a vymalování kina (firma Olega Luží)
- stavební úpravy budou prováděny i ve školní jídelně - rozšíření kanceláře pro vedoucí ŠJ

Výstavba nové knihovny

Komise ve složení Mgr. Miroslav Holotina, paní Ivana Rabochová a ing. Václav Pánek provedla

výběr dodavatele k vypracování projektové dokumentace na rekonstrukci Společenského domu a výstavbu nové knihovny. Z pěti uchazečů byla vybrána firma JOHN BUILDING, s.r.o. Výběr firmy na stavební realizaci akce bude, podobně jako výstavba chodníku ke Kostalu a rekonstrukce budovy pro jednotku Sboru dobrovolných hasičů v bývalých kasárnách, v režimu veřejných zakázek, tzn. zakázek nad 2 milióny korun. Zadaním a přípravou veřejné zakázky byla pověřena firma OTIDEA.

Investiční akce v Knížkovicích

V nejbližší době stojí před městem úkol výběru firmy na úpravu vozovky v Knížkovicích. Hodnota této investiční akce je 900 000,- Kč.

Plynofikace dalších ulic

Plynofikace by se měli letos dočkat občané v Hroudské a Jungmannově ulici.

Projektová dokumentace na koupaliště

V průběhu prázdnin bude dokončeno vypracování projektové dokumentace na rekonstrukci zdického koupaliště, se kterou se počítá v příštím roce.

Prázdninové práce v Černíně

V Černíně bude o prázdninách opravena kaplička a oploceno hřiště.

Dokončení na str. 3.

MĚSTO ZDICE, Husova 2, 267 51 Zdice

na základě spolupráce s Diakonií Broumov,
oblastního střediska v Praze, pořádá
**HUMANITÁRNÍ SBÍRKU
ŠATSTVA** apod.

Občané našeho města mohou přinášet (přivážet) v období od pátku 1. 7. do úterý 12. 7. 2005 do areálu bývalých kasáren ve Zdicích, ul. Čs. Armády 284, tel: 311 685 570, v době od 7.00 do 19.00 hodin, oblečení všeho druhu, boty, lůžkoviny, ručníky, utěrky, záclony, péřové a vatové přikrývky, polštáře a deky, použité nádobí, zbytky látek, vlnu a hračky, vše čisté a zabalené v krabici či igelitovém pytlí.

Výše uvedený materiál bude převzat zaměstnanci Městského podniku Zdice a bude uskladněn. Touto cestou bude poskytnuta materiální pomoc potřebným občanům u nás i v zahraničí.

Po ukončení sbírky budou veškeré donesené věci odvezeny občanským sdružením Diakonie Broumov do jejich prostor.

Všem, kteří přispějí svými dary, předem děkujeme!

Zastupitelstvo města Zdice dne 8. 6. 2005

ZM neschválilo

• Prodej pozemku p.č. 1032 PK o výměře 12 696 m² v k.ú. Zdice firmě SALZAS, s.r.o. za cenu 290,- Kč/m².

Jednalo se o prodej pozemku, na kterém měl být původně vybudován sklad firmy LIDL. Tato firma však bez udání důvodu ve Zdicích nestavěla a zamýšlený objekt postavila v Cerhovicích. Předpokládaný příjem z prodeje pozemku a sponzorského daru od firmy Lidl činil 6 681 840,- Kč.

Poté firma SALZAS, která zajišťuje pro zájemce prodej pozemků v průmyslové zóně Zdice – západ, přišla s možností uskutečnit prodej pozemku města anglické firmě BRIDGE STONE, která v dané průmyslové zóně chtěla vybudovat sklad pneumatik. Zastupitelstvo města na únorovém zasedání dne 21. 2. 2005 odsouhlasilo prodej pozemku za částku 520,- Kč/m², což odpovídalo předpokládanému celkovému příjmu od firmy LIDL. Ze strany firmy SALZAS nebyla cena uvedená městem akceptována, a městu byla nabízena částka daleko nižší.

Na zasedání 8. 6. bylo rozhodnuto pozemek neprodávat. Protože pozemek města tvoří pouze část plochy, kterou firma SALZAS pro anglickou firmu potřebovala, a ostatní plochu tvoří pozemky soukromníků, uvažuje město o možném vykoupení pozemků od soukromníků a chce jednat s Czechinvestem o obsazení průmyslové zóny výrobními subjekty, u kterých je předpoklad vytvoření více pracovních míst.

Mgr. Miroslav Holotina, starosta města

Zastupitelstvo města Zdice dne 20. 6. 2005

ZM schválilo

- dodatek č. 2 Zřizovací listiny Školní jídelny Zdice
- vyřazení majetku ve správě MěÚ v celkové pořizovací hodnotě 89 515 Kč
- převod budovy na stp.č. 187 v k.ú. Stašov na společnost ZDIBE, s.r.o.

ZM souhlasilo

- s umístěním informačních tabulí s maskotem společnosti Michaelin, upozorňující na zvýšený pohyb dětí přes místní komunikace
- s doplněním návrhu pro pořízení změny č. 1 Územně plánovací dokumentace města Zdice, a to:
 - k žádosti obce Chodouň souhlasí s ponecháním funkčního využití lokality u Dehtochemy jako Vp (průmyslová zóna) a do regulativu pro tuto lokalitu požaduje doplnit, že se jedná o záplavovou oblast a je třeba speciální pozornosti při povolování staveb ze strany stavebního a vodoprávního úřadu
 - souhlasí se žádostí Středočeské plynárenské, a.s. Praha na změnu trasování STL plynovodu z k.ú. Zdice do Bavoryně
 - souhlasí se žádostí pana Korejse o začlenění pozemku p.č. 197/1 v k.ú. Zdice k bydlení

ZM neschválilo

- prodej pozemku p.č. 346/19 v k.ú. Černín panu Malému, bytem Králův Dvůr

Diskuse zaměřena na

- stížnost občanů z Erbenovy ulice na neudržovanou, hlavně nesekanou zahradu paní Skalové - starosta města přislíbil občanům pomoc

Mgr. Miroslav Holotina, starosta města

Na údržbu travnatých ploch zakoupilo město novou výkonnou sekačku.

Foto: - sm -

Horké letní dny zvou k návštěvě zdického koupaliště. Tak hurá do vody!

Foto: - sm -

Seriál o třídění a recyklaci odpadů

„JAKÉ odpady vznikají v domácnostech?“

Nahlédnete-li doma do vašeho koše na odpady, tak uvidíte velmi různorodou směs, kterou nezbyvá než vysypat do popelnice. Pokud se však zamyslíte nad každým odpadem, který do koše nesete, zjistíte, že odpady můžeme rozlišit na:

Využitelné – tyto odpady je možné dále zpracovat, např.: papír a lepenka, sklo, plasty (PET lahve, folie, kelímky), kovy (plechovky, hliník), kompostovatelný kuchyňský odpad atd.

Tyto druhy odpadu ukládejte do barevných nádob nebo na určená místa.

Objemné – to jsou odpady, které se nevejdou do popelnice, např.: starý nábytek, koberce, linolea, umyvadla, toalety, kuchyňské linky, elektrotechnika, drobný stavební odpad atd.

Tyto odpady odkládejte přímo na skládku nebo v době, kdy sběr organizuje MěÚ, na určené místo. **Nebezpečné** – tyto odpady mají nebezpečné vlastnosti, proto se nesmí vyhazovat do popelnice, např.: léky, zářivky, výbojky, akumulátory, galvanické články (baterky), ledničky – mrazničky, barvy, lepidla, oleje a nádoby jimi znečištěné atd.

Nebezpečné odpady odnášejte pouze do pojízdné sběrný (2x ročně). Léky nevyužívané nebo s prošlou

lhůtou spotřeby také můžete odevzdat v lékárně.

Pokud si nebudete jisti, kdy přijede sběrna nebezpečných odpadů, zeptejte se na městském úřadu nebo u firmy, která se stará o tříděný sběr odpadů.

Ostatní – odpady, které vám zbudou po vyřídění všeho, co je možné dále využít, např.: znečištěné - mastné obaly od potravin, voskovaný papír, textil, porcelán, žárovky, popel, zbytky masa a kostí apod.

To jsou vlastně jediné druhy odpadů, které byste měli vyhazovat do koše na odpady a poté do popelnice nebo kontejneru před vaším domem.

Odpady bychom měli třídit přímo doma, pozdější rozřazení odpadu není často možné – smícháním se odpad znečistí nebo slepí. Např. zamaštěný papír už není možné zpracovat.

Jak máme třídit odpady u nás doma?

Pořídte si do domácnosti další koše na ukládání papíru, skla a plastů. Pokud se vám koše do bytu nevejdou, můžete je nahradit papírovou krabicí, do které postavíte tři tašky. Do jedné tašky budete dávat papír, do druhé plasty a do třetí sklo. Do tašky dávejte raději pouze nerozbité sklenice a lahve, pokud se vám rozbije sklenička, odnesete ji raději opatrně rovnou do kontejneru ve vaší ulici.

Ing. D. Petáková

Devadesátiletý mladík vzpomíná

Letošní květnové číslo Zdicích novin obsahovalo dvojstránku historických fotografií z květnových dnů ve Zdicích v roce 1945. Na jedné z nich byl zachycen tehdy třicetiletý des. asp. Gustav Kubásek při odchodu na jednání o kapitulaci místní německé posádky.

Dověděli jsme se od pana Dušana, že pan Kubásek ještě žije a že bydlí v Sokolově. Při služební cestě do Sokolova na jednání o kamerovém systému naplánoval starosta města tedy také jeho návštěvu. Příznám se, že jsme byli zvědaví na setkání s devadesátiletým pamětníkem událostí. Naše překvapení bylo veliké. Z druhého patra nás přispěchal přivítat pán, kterému byste tolik let rozhodně neuhádali. A když ještě prozradil, že má za sebou devět operací včetně dvou operací kyčelních kloubů, nevyházelí jsme z údivu.

Byli jsme srdečně přivítáni nejen jím, ale i jeho paní. Vyprávění se velice pěkně poslouchalo, pásek diktafonu se odvíjel a zaznamenával pro čtenáře ZN odpovědi na naše zvědavé otázky nejen na rok 1945, ale i další životní osudy našeho hostitele.

Jste posledním žijícím účastníkem květnových dnů roku 1945 ve Zdicích, který se aktivně podílel na jejich průběhu. Vraťte se, prosím, ve vzpomínkách o 60 let zpět.

Když jsem vyšel v pátek 4. května ven, lidé říkali, že se do Zdic blíží nějací vojáci. Nakonec jsme zjistili, že to jsou vlasovci. Ptali se mě, kde je posádka. To víte, nejdřív jsem se rozpákoval odpovědět, abych něco neprozradil, nevěděl jsem, jestli to nejsou Němci. Říkali, že jsou Rusové a budou na druhý den Němce bít po hlavě, že chtějí na Prahu. Tak jsem jim na jejich dotaz odpověděl. Byli zbláznění, neměli celkem žádnou motorizaci, všechno táhli většinou koníčkově.

Ráno 5. května přijel někdo z Prahy se zprávou, že se tam vyvěšují československé vlajky a strhávají německé nápisy. Také ve Zdicích vyšli lidé do ulic a docházelo ke stejným akcím. Ve skříní ve spízi jsem měl schovanou uniformu (byl jsem desátník aspirant), tak jsem si ji navlékl, mezitím k nám přišel štábní kapitán Šácha ještě s někým a šli jsme společně na to. Odcházelí jsme vyjednávat s Němci do měšťanské školy, kde bylo jejich velitelství. Za námi se připojovali lidé, nakonec jich mohlo být tak 200 a shromáždili se před školou. Ve vchodu do budovy byla německá stráž, a kdybych neměl uniformu (Šácha ji neměl), tak s námi nejednali, s civilisty se nebavili. Byli jsme oba přijati. Zprvu se Němci zdráhali, řekli jsme jim, že v Praze vypuklo povstání a slíbili, že jim dáme volný průchod na západ, že mohou jít mimo hlavní průtahy, ve kterém už jezdily jejich kolony s obrněnými tanky. Donutili jsme je přistoupit na naše podmínky. Němci ze zdicích škol a sokolovny šli samostatně mimo tyto kolony. Jednání o kapitulaci se dále zúčastnili kpt. MUDr. Jeníček, čet. strážm. Pintera a tlumočnick E. Griebel.

Odešli jsme z jednání v měšťanské škole, sjel jsem se Šáchou ještě do Čermína, aby se oblékl do uniformy. Řekl, že vyhlásíme mobilizaci. Než jsme ji 5. května vyhlásili, nenašel se ve Zdicích nikdo z důstojníků kromě Šáchy. Po jejím vyhlášení stále víc lidí přicházelo do ulic, zpívala se hymna. Spolupracovali jsme s Revoluční národním výborem, potíže nastaly po příkazu ČNR ukončit jeho činnost.

Pro vlasovce se shánělo živobytí. Hodně dodali místní sedláci i ze Hředel, pekaři pekli celou noc, druhý den vlasovci jeli na Prahu.

Za dva dny jsme vypravili naše lidi na pomoc

Gustav Kubásek s manželkou při naší návštěvě 1. 6. 2005.

Foto: - sm -

Praze. Vybavili jsme je zbraněmi, které jsme zabavili Němcům. Někteří jeli už 6. 5., ale hlavní část odjízďela 7. 5. do Štefánikových kasáren na Smíchově. Tam byl velitelem generál Kutlvašr.

• Co jste dělal po skončení války?

Byl jsem ve Zdicích až skoro do května 1946. Byl jsem pověřen ministerstvem národní obrany - štábem pro soustředování válečného materiálu, abych shromáždil válečný materiál (zbraně, motorová vozidla, zvířata). Měl jsem i nepříjemnosti - např. komunisté si na sokolovnu dali hned svoji vlajku. Já ji rozkázal domovníkovi Majerovi sundat. Bylo na mne posláno udání na ministerstvo vnitra. Měl jsem možnost štěstí, že jsem odešel do Sokolova. Nevím, jak by to se mnou třeba dopadlo. Např. generál Kutlvašr byl v roce 1949 zavřený a propuštěn až na amnestii v roce 1960. To byla „odměna“ za jeho práci v povstání. Rehabilitace se nedočkal. Zemřel v roce 1961.

• Představte nám svůj životopis:

Narodil jsem se v roce 1915 ve Zdicích čp. 9 (dům nad hotelem Huml, dnes Emilly). Po 5. třídě jsem studoval na Gymnáziu v Berouně, potom na Učitelském ústavu v Hořovicích. Maturoval jsem v roce 1936, ve Zdicích jsem po maturitě zadarmo hospitoval na obecné škole až do května příštího roku, potom jsem učil 2 měsíce jako výpomocný učitel v Kladně. Po prázdninách už jsem místo nedostal a v říjnu 1937 jsem narukoval do Berouna k 38. pěšímu pluku. Po vojně jsem učil v Hostiviciích a Dušníkách (Rudná). Za války jsem byl nasazen pracovat do Poldovic. Po válce jsem nikde ve vnitřních Čechách nesehnal místo, v Sokolově jsem měl známé, tak jsem odešel sem. Učil jsem tady dlouhou řadu let. V době normalizace mi bylo vytýkáno, že dávám veřejně najevo pochybnosti, byl jsem sesazen z místa zástupce ředitele, přeložen na dvojtřídku ve Vítkově, a v roce 1975 jsem ve školství skončil úplně. Potom jsem pracoval na dole jako pomocník vrchního mechanika. Byl to sice komunista, ale choval se ke mně dobře, nakonec mi přídělil i auto se šoférem. Bylo to moje nejlepší zaměstnání.

• Kde jste se poznali se ženou?

Seznámili jsme se v Sokolově, je z Ejpovic, studovala v Plzni. Je také učitelkou, působila na obou stupních základní školy. Velice ráda maluje, na 2. stupni učila výtvarnou výchovu, rýsování a angličtinu. Vychovali jsme tři děti, syny Gustava a Lubomíra a dceru Miladu. Synové vystudovali VŠ dopravní v Žilině, obor kybernetika v dopravě a spojích. Gustav zemřel v roce 2000. Dcera vystudovala SŠ keramikou v Karlových Varech.

• Obdivuju, v jaké jste výborné formě. Jaký je recept na takovou svěžest?

Tvrdý život. Většinou jsem každé prázdniny žil na řece Berounce, sešel jsem se tam i s „fialovým“ poustevníkem (do Skryj jsem jezdil mnoho let). Říkalo se mu tak proto, že všechny jeho oleje byly laděny do fialova. Celý život jsem hodně sportoval. Ve Zdicích jsem byl členem Sokola, skautů a také členem plachtařského družstva. V rodném městě jsem kdysi dávno zakládal hokej, kterým jsem žil a stále žiji naplno i v Sokolově. Působil jsem jako hráč, trenér, rozhodčí a časoměřič. Mám medaile za činnost v oddílu. Mám rád přírodu. I když mám oba kyčle už kovové, jezdím stále ještě sám na houby do lesa třeba ke Kraslicím nebo k Oloví.

• Kdy jste byl naposled ve Zdicích?

Asi před 3 - 4 roky. Mám o nich přehled, dopisují si s příbuznými. Hodně se ve Zdicích změnilo k lepšímu. Škoda, že nebylo někdy uděláno přemostění přes koleje, aby cesta na nádraží nebyla tak dlouhá.

Pane učitel, děkujeme za zajímavé vyprávění. Přejeme vám i vaší paní pevně zdraví a stále takovou dobrou fyzickou i duševní kondici, v jaké jsme vás a vaši paní s panem starostou poznali.

Jana Smitšková

Zdicke noviny informují

Dokončení ze str. 1

Kamerový systém

V průběhu prázdnin proběhne výběr firmy na realizaci kamerového systému. Na uvedenou akci byla získána dotace ve výši 990 000,- Kč z programu Partnerství, tj. programu zabývajících se prevencí kriminality.

Rozšíření místního bezdrátového rozhlasu

Firma Saturn Holešov rozšíří v průběhu prázdnin počet ozvučných míst bezdrátového místního rozhlasu (tzv. hnízd) o 10 kusů, tzn. celkově bude nainstalováno 27 hnízd.

Zahrada DD bude sloužit i veřejnosti

Po jednání města s ředitelkou Domova důchodců V zahradě pí Rabochovou se připravují kroky k využití zahrady DD pro veřejnost, hlavně pro maminky s malými dětmi. Prostor, který by sloužil jako klidová zóna, bude postupně vybaven lavicami a různými zařízeními určenými pro zábavu předškolních dětí. Na vybavení bude použit i výtěžek finanční sbírky, která se uskutečnila na sportovním a zábavném dni, který firma Kostal pořádala v sobotu 18. června nejen pro děti svých zaměstnanců, ale i pro veřejnost.

- sm -

590. výročí upálení Mistra Jana Husa

V úterý 5. července pořádá Strana zelených vzpomínkovou akci k uctění památky Mistra Jana Husa, od jehož hrdiinské smrti uplyne o den později, tj. 6. července, 590 let.

Akce se uskuteční tak jako každý rok opět v Knižkovicích v areálu Kapky (u koupaliště). Začátek v 18 hodin.

Odešel vážený člověk

Ve 139. vydání Zdic-kých novin jsem v článku „Věčně mladý pamětník“ seznámil naše čtenáře s panem Antonínem Žáčkem z Hýskova, který trávil podzim svého života v našem Domově důchodců. Byl člověkem mnoha zájmů. Jako vedoucí učňovského střediska Prefsy Hýskov i jako důchodce se věnoval celé řadě osobních zálib. Maloval kulisy, obrazy, kameny, ochotnický hrál divadlo, choval poštovní holuby, ale hlavně psal články a povídky ze života prostých občanů do novin ve svém bydlišti.

Dnes už není mezi námi. Zemřel 6. května letošního roku v pozhnaném věku nedožitých 94 let. Nedočkal se ani předání pamětní medaile, udělované Svazem protifašistických bojovníků, u příležitosti 60. výročí ukončení 2. světové války, kterou měl dostat za odbojovou činnost a následně věznění v době německé okupace.

Ještě za jeho života vybral jeho vnuk Filip Žáček ty nejlepší dědovy články a povídky a vydal je v publikaci pod názvem „Dědova literární dílka“. Na počest zemřelého, který patřil k lidem o kterých se říká „že jsou solí této země“, otiskujeme povídku „Pohlazení“, která všem čtenářům přiblíží jeho prosté lidské člověčenství.

Za redakční radu ZN Josef Hůrka

Pohlazení

Každý člověk jistě dostal pochvalu v podobě pohlazení. Maminka v něm předávala něhu, babička radost, že jsem ji přišel navštívit, paní učitelka uznání za moji snahu. Od vnučka či pravnučka je pohlazení obzvláště vzromilé. Ale pohlazení v berounské nemocnici pro mne zůstane nezapomenutelné. Pod péčí lékařů jsem překonával bolesti a pozoroval své dva spolupacienty. A také život kolem sebe. „Tak jdeme na to, pane Vohánka,“ otevřely sestřičky nový den a budily pana

Poslední aktivní účast pana Žáčka na olympiádě seniorů – píše se rok 2003.

Foto: Archiv Domova důchodců.

Vohánku a ostatní pacienty. Pan Vohánka se těžko probouzel a když už seděl na posteli, přidržoval se sestřiček, aby „nehavaroval“. Jeho ruka zabloudila i tam, kam neměla. Za to si vysloužil kárající slova sestřiček: „No, pane Vohánka, na to vás užije!“

Náš spolupacient měl někdy dobré dny a tak jsme si spolu i zazpívali. Bohužel, jeho zdravotní stav se náhle zhoršil, odmítal jíst, nepomáhala ani domluva a snaha sestřiček. Až jednou, když jako doplněk oběda byl pomeranč, nastal překvapující obrat. To když jsem pomeranč oloupal, rozdělil na malé dílky a šťávu z nich vymačkal do jeho přivřených úst. Po chvíli polkl několik kapek, pak další. K mé velké radosti tímto způsobem vypil šťávu z celého pomeranče, a když zjistil, že připravuji další, vzal mne za ruku a bez jediného slova ji pohládl. Po čase jsem byl z nemocnice propuštěn, a odcházel jsem, když pan Vohánka spal. Tehdy jsem na oplátku hladil zase já ruku jeho.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s panem JANEM VRBOU. Rovněž děkujeme za projev soustrastí a květinové dary.

Sestry s rodinami

ZIVOTNÍ JUBILEA

Životní jubilea v měsíci červenci a srpnu 2005 oslaví:

- 86 let - Libuše Havelková, Zdice
- 85 let - Jarmila Freyburgová, Zdice
- 85 let - Růžena Heroutová, Zdice
- 85 let - Anna Rosáková, Zdice
- 85 let - Eliška Smetanová, Zdice
- 85 let - Božena Votrubová, Zdice
- 84 let - Marie Doubková, Zdice
- 83 let - Marie Fryčová, Zdice
- 83 let - Růžena Zimová, Zdice
- 82 let - Marie Kútová, Zdice
- 81 let - Jakub Danča, Zdice
- 81 let - Zdeněk Střela, Zdice
- 81 let - Jan Tauchen, Zdice
- 80 let - Věra Procházková, Zdice
- 91 let - Marie Hřibálová, Zdice
- 90 let - Milada Pánková, Knižkovice
- 87 let - Ludmila Vodrážková, Zdice
- 86 let - Anna Ciprová, Zdice
- 85 let - Hubert Folda, Zdice
- 83 let - Zdeňka Vojtková, Zdice
- 82 let - Marie Holečková, Zdice
- 80 let - Jiřina Štípková, Zdice

Všem gratulujeme, přejeme hodně zdraví a spokojenosti
Matrika a SPOZ MěÚ Zdice

Veliká osobnost našich dějin

Mezi velké postavy naší historie patří Mistr Jan Hus. Je znám jako katolický kněz, který byl velkým kritikem církve a který se snažil o její reformaci. Veřejnosti je znám dále jako kazatel v Betlémské kapli a také jako reformátor českého pravopisu. Svým životem, dílem a hrdinskou smrtí stál pevně za výrokem „Pravda vítězí“, který zdobí naši prezidentskou standartu.

Narodil se kolem roku 1371 v Husinci. První vzdělání získával na famí škole v Prachaticích. V 16 letech odešel studovat na pražskou univerzitu, roku 1393 se stal bakalářem svobodných umění, 1396 složil zkoušku, kterou dosáhl titulu magistr umění. Poté začal ještě studovat na fakultě teologické, kde dosáhl stupně bakaláře. Knězem v Betlémské kapli se stal roku 1402.

O jeho velké vážnosti na univerzitě svědčí, že byl už roku 1401 zvolen děkanem filozofické fakulty, později rektorem pražské univerzity. Na její akademické půdě bylo možné přednést svobodně názor. Hus a tehdejší evropští učenci upozorňovali na nutnost nápravy církve, která se zmítala v krizi. Myšlenky, o kterých se diskutovalo na univerzitní půdě, přenesl pomocí svých kázání mezi lid. Do Betlémské kaple, ve které se kázalo česky, se vešlo 3000 lidí. Hus si zde kázáním vybudoval nadšené obdivovatele nejen mezi prostým lidem, ale i u dvora. Jeho obdivovatelkou byla i manželka Václava IV. - královna Žofie, jeho snahu po nápravě schvaloval nejdříve i samotný arcibiskup Zbyněk Zajíc. Husova morální autorita tkvěla v tom, že se jeho činy a slova nerozházely.

Konflikt s mocí začal v roce 1408. Příčinou neshody bylo učení a spisy anglického myslitele Johna Viklefa, který propagoval reformu církve. Univerzita, na které měli většinu cizinci, se vyslovila proti to-

muto učení, přičemž čestí mistři a profesori představující na univerzitě pokrokový živel, proti jeho názorům nevystoupili. Roku 1409 vydal Václav IV. Dekret kutnohorský, který upravil poměr sil na univerzitě - Češi měli na ní 3 hlasy, cizinci 1 hlas.

V roce 1408 bylo zakázáno kázat o kněžském stavu a také byl zákaz zpívat duchovní písně v českém jazyce. Hus se nepodvolil, poměr mezi arcibiskupem se zkalil. K rozchodu dále přispěla kritika souběžné vlády tří papežů a roku 1412 byl rozchod dovršen, když do Prahy přišlo papežské nařízení Jana XXIII. o prodeji odpustků, což podle Jana Husa odporovalo samotnému duchu evangelia. Hus byl ostrým kritikem všech těchto chyb v církvi. Po zákazu kázat v Praze uchyluje se na venkov - káže na Kozím Hrádku, později na Krakovci. Tehdy také vznikají nezávažnější Husovy spisy.

V roce 1414 byl svolán do Kostnice koncil, který měl upravit konečně církevní poměry. Hus dostal od císaře Zikmunda formální pozvání do Kostnice a glejt, který mu zaručoval cestu tam i zpět, pobyt, svobodu ve věci světské, ve věci církevní práva císař zasahovat nemohl. Hus si po příjezdu na koncil čestného postavení účastníka koncilu dlouho neužil. Z iniciativy českých nepřátel byl zatčen. Císař Zikmund mu vymohl veřejná slyšení. Hus je chápal něco jako na způsob univerzitní debaty, při které buď on přesvědčí učené teology nebo oni jeho. Bohužel, takto to nechal koncil. Při druhém slyšení byl Hus odsouzen jako kacíř a předán světské moci k potrestání. Koncil předložil Husovi kolem 40 článků údajně vybraných z jeho díla a chtěl, aby je odvolal. Hus tvrdil, že citáty jsou nepřesné, falešné, vytržené ze souvislosti.

Dokončení na str. 6.

VZPOMÍNKA

Dne 7. července uplyne 30 let od úmrtí pana VÁCLAVA ZELENKY ze Zdic.

Vzpomíná syn Petr s rodinou.

Život je krátký, vzpomínka na Tebe je stále živá.

Dne 6. července uplyne již 5 let, kdy nás navždy opustila naše milovaná manželka a maminka, paní VĚRA SVOBODOVÁ ze Zdic.

Vzpomeňte s námi všichni, kdo jste ji měli rádi. Vzpomíná manžel a děti s rodinami.

Dne 30. července uplynou dva roky od úmrtí pana RUDOLFA MARCÍNA ze Zdic.

Stále vzpomíná rodina.

OPUSTILI NÁS

- 17. 5. Irena Blažková, Zdice 53 let
- 18. 5. Bedřich Kadeřábek, Bavoryně 78 let
- 27. 5. Emilie Opalecká, Chodouň 85 let
- 27. 5. Miloslava Prokopcová, Chodouň 87 let
- 28. 5. Pavel Krbec, Zdice 55 let
- 29. 5. Jan Vrba, Zdice 80 let

Navštívili jsme Památník obětem zla

Hluboký zážitek měli v pátek 17. června účastníci zájezdu, kteří navštívili v Plzni Památník obětem zla. Prohlédli si nádhernou meditační zahradu se stovkami druhů jehličnanů a dalších okrasných dřevin, do níž je umístěna monumentální křížová cesta, která byla vysvěcena v roce 1991. Autorem 12 pískovcových několikátunových soch je akademický sochař Roman Podrázský z Příbryslavi.

Jedna ze soch křížové cesty.

Duší celého projektu Památníku obětem zla je pan Luboš Hruška, bývalý politický vězeň, odsouzený v 50. letech k 18 letům vězení. V nejhorších věznicích strávil téměř 11 let. Setkal se v nich s lidmi, kteří šířili kolem sebe laskavost, odpuštění, lásku a víru. V krutém životním období pana Hrušky vznikl slib, že jestliže přežije všechny hrůzy vězení, přemění zahradu rodiny Hruškových v Plzni na Památník obětem zla. Přelil a navzdory dalším perzekucím slib splnil. Přes třicet let vytvářel kouzelný kout, jehož výjimečnost oceňují renomovaní odborníci, a který navštěvuje mnoho návštěvníků z domova i ciziny. V roce 1993 byla meditační zahrada doplněna kaplí sv. Maxmiliána Kolbeho.

Meditační zahrada - kaple sv. Maxmiliána Kolbeho.

Účastníci zájezdu pozorně poslouchají výklad průvodkyně v plzeňském Památníku obětem zla. 3x Foto: - sm -

Celoživotní dílo Luboše Hrušky bylo oceněno Radou města Plzně a v roce 1992 mu byla udělena primátorem města Plzně Historická pečť města Plzně, o rok později mu byla Zastupitelstvem města Plzně předána Cena města Plzně. U příležitosti 79. výročí vzniku naší republiky propůjčil prezident republiky plk. v. v. Luboši Hruškovi za vynikající zá-

sluhy o demokracii a lidská práva řád T. G. Masaryka.

V knize návštěv je mnoho pochvalných zápisů. Přibyl k nim i naše poděkování panu Hruškovi za jím vytvořené dílo, jehož návštěva v nás zanechala nevšední duchovní zážitek. Poděkování patřilo také těm, kteří o toto dílo pečují a paní Pavle Šimsově, která nám poskytla zajímavý výklad. Jana Smíšková

Veliká osobnost našich dějin

Dokončení ze str. 4.

Mistr Jan Hus svoje učení neodvolal. Než aby ustoupil ze své pravdy, o které byl přesvědčen, že je správná a za kterou ručil svým svědomím, raději volil ve 45 letech svého života krutou smrt na hranici.

Katolický svět vnímal Husa negativně. Byli ale i katolíci, kteří se snažili o revizi kostnického procesu. Teprve ale až na prahu 21. století se ve Vatikánu konala konference, na které papež Jan Pavel II. ocenil Husovu mravní velikost a vyjádřil lítost nad jeho upálením.

Mravní opravdovost, čestnost, nezištnost, odvahy - vlastnosti, které byly ozdobou Mistra Jana Husa, to jsou i vlastnosti nanejvýš potřebné v dneš-

ní době. Je škoda, že v nedávné soutěži „Největší Čech“ se umístil Jan Hus až na 7. místě. Určitě by si za své názory a hrdinství zasloužil místo přednější. Určitou satisfakci může ale být to, že pokud se u deseti prvních umístěných hodnotila v anketě odvahy nebo čestnosti, umístil se v obou případech jasně na prvním místě.

Husova mravní opravdovost, jeho vroucí víra posilovala v těžkých dobách národ. Jeho osobnost žije v historické paměti dodnes. K uctění jeho památky je 6. červenec, den jeho upálení, vyhlášen státním svátkem. V letošním roce uplyne od této tragické události již 590 let.

Jana Smíšková

Václav Hrabě - Mácha naší generace

Letošního roku si připomínáme dvě výročí téhož člověka, který proslavil náš kraj a stal se idolem dnešní střední a mladé generace. Jedná se o básníka Václava Hraběte, od jehož narození v Příbrami uplynulo 65 let a od tragické smrti v Praze 40 let. Svě-

ranné mládí prožil v Lochovicích.

Už během středoškolského studia na hořovické jedenáctiletce, kde v roce 1957 maturoval, se věnoval jazzové hudbě, hrál na klarinet i saxofon a založil vlastní kapelu. V době studia českého jazyka a dějepisu na pedagogické fakultě v Praze začal vystupovat v Redutě, v Olympioniku a dalších pražských kabaretních klubech. Byl poselý jazzem, a tento rys ovlivnil i jeho poezii, která jej proslavila.

Pro mladé té doby byl „Máchou v ceckách“. Jeho básně si opisovali, neboť vyslovovaly jejich touhu po něčem novém, nezvyklém a svobodném. Měl životní štěstí, neboť se jeho básní ujal student

Ukázka tvorby Václava Hraběte, básně „Variace na renesanční téma“, zhudebněná Vladimírem Mišíkem.

Láska je jako večernice
plující černou oblohou.
Zavřete dveře na petlice!
Zhasněte v domě
všechny svíce
a opevněte svoje těla vy,
kterým srdce zkameněla

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd
které ti syjou oknem
do vězení
květiny ze satebních cest

Láska je krásná loď
která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce
a bojí se, co bude zrána

Láska je jako večernice
plující černou oblohou.
Náš život hoří jako svíce
a mrtví milovat nemohou
Zhudebněno Vl. Mišíkem

olomoucké fakulty Stanislav Hošek z Berounska a z básnickových veršů sestavil pásmo, které skupina spolužáků recitovala v četných městech s velkým úspěchem u posluchačů. Přednášeli i v Hořovicích. Dalším propagátorem Hrabětových básní se stal známý rozhlasový recitátor Miroslav Kovařík. Jejich zásluhou vešel Václav Hrabě ještě za svého krátkého života do podvědomí mladé generace.

On sám se živil jako dělník, knihovník, vychovatel na učilišti, a nakonec získal místo učitele na zá-

kladní škole. Během vojenské základní služby se mu narodil syn Jan. Napsal hru „Margot“, jejíž rukopis se později ztratil, a jedinou povídku „Horečka“, která vyšla v revui Divoké víno v roce 1967.

Své první básně publikoval mladý básník v časopise Tvář. Po jeho smrti se šířily v opisech, z nichž posléze vznikla i knižní vydání: Stoptime (Blues v modré a bílé) a Černé nebe nad městem (1985). Po roce 1989 vyšly všechny známé básně na podkladech nalezených rukopisů knižně, pod názvy: Blues pro bláznivou holku (1991) a Blues - básně (1995). K značné oblibě poezie Václava Hraběte přispělo zhudebnění některých básní Vladimírem Mišíkem v 70. a 80. letech minulého století. V roce 1965 se splnilo jeho přání - sešel se v Praze s Allenem Ginsbergem, americkým básníkem beatové generace kritizujícím v poezii americkou společnost.

O několik měsíců později tragicky končí jeho mladý život v důsledku otravy svítidly. Svůj věčný sen sní na hřbitově v Lochovicích. Na počest mladého básníka byly jeho jménem pojmenovány v mnohých městech ulice, gymnasium v Hořovicích i četné autorské i recitační souteže. Tvorba Václava Hraběte rovněž ovlivnila následné idoly mladé generace, písničkáře Karla Kryla a Jaromíra Nohavici.

Josef Hürka

Volba budoucího povolání

V září 1996 začala pro žáky letošních 9. tříd povinná školní docházka. Čas uběhl jako voda a ve čtvrtek 30. června 2005 opustili lavice zdejší základní školy. Na léta prožitá v ní budou už jen vzpomínat.

Poslední školní rok byl pro ně hodně důležitý. Spolu se svými rodiči se museli rozhodnout pro budoucí studium buď na některé střední škole nebo si vybrat učební obor na SOU. Jak volba 65 žáků dopadla, ukazuje následující přehled:

Gymnázium Beroun -4, Gymnázium Hořovice -4, Obchodní akademie Beroun -7, Manažerská akademie Beroun -1, SOŠ a SOU Hořovice: ekonomika zemědělství -3, ochrana a tvorba životního prostředí 1, SPgŠ Beroun: pedagogické lyceum -2, SOŠ a SOU Beroun Hlinky: SPŠ dopravní -1, pozemní stavitelství -1, obchodník -2, automechanik -5, klempíř -1, instalatér -4, kuchař -1, aranžér -1, elektrikář silnoproud 1, truhlář -1, cukrář -1, prodávač smíšeného zboží -2, prodávač průmyslového zboží -1, SOŠ a SOU Hořovice: nástrojář -2, SPŠ Příbram: slaboproudá elektronika -2, ISŠ Příbram: hotelnictví a turismus -1, SZdrŠ Příbram: zdravotnické lyceum -2, SPŠ Praha 5: inform. technologie -1, strojírenství -1, SPŠ stavební Praha 4: pozemní stavitelství -3, SPŠ Praha 1: stavebnictví -1, STŠ Praha 5: elektronicko-početní systémy -1, SOŠ Rokycany: slaboproudá elektronika -1, SOŠ zemědělská Humpolec: chovatelství a jezdeckví -1, SOŠ Dubno Příbram: autotronic -1, elektrikář-silnoproud -1, SOU kadeřnické Praha 5: kadeřník -2, SOŠ Praha 5: sociální péče -1.

Věříme, že rozhodnutí bylo správné. Redakce ZN přeje žákům v budoucím studiu i osobním životě hodně úspěchů.

Jana Smíšková

Prázdninový týden sportovních her

Ve dnech 18. – 22. července se uskuteční Prázdninový týden sportovních her. Akce je určena dětem, které nemají v uvedeném termínu žádný program a nechtějí se nudit doma.

Náplní je pestrá směsice sportovních aktivit (atletika, basketbal, volejbal, nohejbal, florbal, tenis, soft tenis, plavání, pěší turistika aj.). Sportovat se bude každý den od 9 do 13 hodin na zdíckých sportovištích. Cena za celou akci činí 300,- Kč.

Případní zájemci, hlaste se, prosím, telefonicky na číslo 604 871 919 nebo osobně u pana učitele Hampla. Neváhejte, počet účastníků je omezen.

Radek Hampl

Předškoláci byli pasováni na školáky

Slavnostní pasování předškoláků na školáky se konalo v úterý 14. června v Mateřské škole v Zahradní ulici. Těmi, kteří pasovali 18 dětí do velké skupiny školáků, byli tentokrát herci Divadla Úsměv z Chotěboře, převlečení do královských kostýmů.

Děti byly dekorovány pěknými šerpami, z rukou paní ředitelky Pacourkové a paní učitelky Špotové převzaly vysvědčení a kalendář školáka. Před samotným slavnostním aktem sehráli herci ještě pro všechny děti MŠ pěknou pohádku „Jak Zdravěnka jede na prázdniny“. Stejná akce se uskuteční 30. června v MŠ v Žížkové ulici.

- sm -

Slavnostní pasování předškoláků na školáky v MŠ v Zahradní ulici. Foto: - sm -

Mladší oddělení pěveckého sboru Skřivánek zdícké ZŠ při vystoupení na jarním koncertu 4. května 2005. Sponzorem koncertu byla firma Strabag. Sbor vede Mgr. Milada Gertnerová. Foto: J. Borecká.

Konec školního roku 2004/2005 v ZŠ Zdice

Konec školního roku 2004/2005 už klepe na dveře, takže je na místě asi menší rekapitulace všeho, čím jsme se v průběhu roku zabývali.

Žáci 1. i 2. stupně se mimo základního učení daného osnovami Základní školy zabývali dalšími činnostmi v rámci povinné výuky i 14 povinně volitelných předmětů. Nově letos vznikla školní kapela - žáci vystoupili při školní diskotéce a o přestávce uspořádali na školním dvoře koncert - přivítali bychom nějakého sponzora, hlavně co se týče vybavení.

Dále jsme se zúčastnili několika sportovních soutěží - atletických, ledního hokeje, odbíjené, Coca-cola cupu v kopané - dá se říci, že ve všech jsme čestně obstáli. Velmi pěkných výsledků dosáhli žáci 1. i 2. stupně ve zpěvu, školní sbor Skřivánek vystoupil při několika slavnostních příležitostech města i školy. Výtvarné soutěže si vybírají učitelé tohoto předmětu a zaslalají práce děti do různých výběrových akcí, nejlepší jsou odměňovány buď osobními dárky nebo většími dary pro školu.

Dále se naši žáci zúčastnili olympiád - dosáhli pěkných výsledků v matematice, v angličtině a němčině i v dějepise a českém jazyku.

Z akcí pořádaných školou měl velký úspěch již 7. školní ples, vánoční diskotéka a akce na 1. stupni v rámci prevence škodlivých vlivů. Den dětí jsme letos oslavili jinak - filmovým představením a soutěžemi, které pro své spolužáky připravili žáci 9. tříd v přírodě.

Den Země jsme zorganizovali trochu jiným způsobem než v minulých letech - soutěží ve sběru papíru a plastových víček, takže 22. dubna se školní dvůr zaplnil hromadami papíru a urputně se dohadovalo, která je větší. Po odnosu - tentokrát do 2 nákladních aut - jsme se vydali odlehčit přírodě od nešvaru 21. století - plastových lahví.

Škola v přírodě se tentokrát odehrávala ve Slavonicích v jižních Čechách a v bulharském Lozenci u Primorska. Výuka plavání, školy v přírodě a lyžařský výcvik v posledních dvou letech u některých rodičů a dětí upadají na okraj zájmu, takže se zúčastňuje malá část třídy, a tím se velmi prodražují náklady - budeme muset uvažovat o jiném způsobu zajištění nebo dokonce o zrušení.

Co se týká vlastního vyučování, musím konstatovat, že prospěchové se žáci oproti minulosti zhoršili - bohužel je to obecný jev, domácí příprava je minimální, dohled rodičů není vždy v takové míře, aby jejich ratolety měly věci do školy v pořádku. A jak se má učit výtvarná výchova nebo tělesná výchova, když žák nemá nic? Rozmohlo se lhaní - asi se vyplácí, a zdá se mi povrchní způsob výchovy.

Důslednost vzala za své pod vlivem rychlého způsobu života Člověče - kam spěcháš?..... Žáci se neradí a s neochotou podřazují autoritě, ale v tak velkém kolektivu, jako je škola, musí pravidla být a musí být dodržována.

Žáci si neváží sami sebe ani svých spolužáků, rozmáhá se čím dále vulgárnější a opletější mluva, nadávky a posmívání. Kde všude hledat příčiny? Škola, a často ani rodiče, nezachrání to, co nabízí společnost. Přitom většina žáků je v osobním jednání vstřícná a ochotná, jen před těmi ostatními se stydí být přirození a normální. Stejně je to i s učením - přece nebudu ukazovat, že něco umím.

Ale nechci vůbec končit pesimisticky. Pořád je škola místem, kde se dá spousta věcí naučit a zažít i dost zábavy. Těch několik jedinců, s kterými jsou problémy, nám nemůže zkazit pěkné zážitky, a občas, potěšení z naší práce. Po prázdninách žáci určitě přijdou rádi, a my se s nimi opět rádi shledáme. Přeji všem pěkné prázdniny, plné bohatých zážitků a nových kamarádů.

Mgr. Miluška Holceplová, ředitelka školy

Z činnosti KVHV

Členové Klubu vojenských historických vozidel Zdice se se ctí a obrovským zájmem veřejnosti zúčastnili několika významných akcí k 60. výročí osvobození Československa od německé nadvlády. V Plzni jsme vytvořili společně s Čs. jednotkou v Británii „dobový tábor britské a americké armády“, uskutečnili jsme rekonstrukci osvobození Klatov, zúčastnili jsme se přehlídek v Plzni i v Praze, bitvy na Slivici a otevření Vojenského muzea v Lešanech.

Touto cestou bychom rádi oslovili všechny mladé lidi ze Zdic a okolí, kteří mají zájem o vojenskou techniku a historii. Přijďte mezi nás.

V sobotu 16. 7. uspořádáme Na Písmenech od 18 hodin country večer s vojenskou technikou. Malá ukázka vojenské techniky pro děti. Občerstvení zajištěno.

Na sobotu 10. 9. připravujeme opět Na Písmenech od 12 hodin velkou vojenskou akci s použitím těžké techniky a také se zaměřením techniky 2. světové války. Z běžné techniky máme přísliby tanky T - 34, T - 55, německý polopás „Hakl“ a další. K vidění budou dobové tábory československé, britské a americké armády a spousta dalších překvapení pro malé i velké diváky. Těšíme se na vaši účast.

KVHV Zdice

Z DENÍKU POLICIE ČR

12. 5. - Oznámena střelba před Tip sportem. Podezřelý je stíhán pro tr. čin vydírání, nedovolené ozbrojování a výtržnictví.

14. 5. - Pravděpodobně někdo z 9 fanoušků Slavie, kteří jeli na Příbram, posprejoval budovu ČD. Nikdo se nepřiznal. Neviděl někdo konkrétního pachatele?

19. 5. - NP se vloupal do domu u koupaliště. Nebylo nic ukradeno.

24. 5. - Při nakládání materiálu do vozidla před Smišenkou byla ukradena peněženka s větší částkou peněz, kreditní kartou. Bylo oznámeno značně opožděně!

29. 5. - NP ukradl peněženku a MT majiteli, který je ponechal na lavičce, kde se opaloval. Nedbalost se nevyplatila, neboť zloděj stačil vyzvednout část peněz z kreditní karty. Je v šetření.

1. 6. - Manželka bránila manželovi v užívání společného bytu. Je stíhána pro tr. čin.

3. 6. - NP ukradl horské kolo ze dvora domu 356. Je v šetření.

4. 6. - NP vnikl násilně do ZŠ a vandalsky poškodil majetek. Šel pro peníze, ale do trezoru se nedostal. Je v šetření.

Všechna tato oznámení jsou šetřena jako trestné činy.

15. 5. - Krádež železného šrotu na Hroudě je v šetření.

18. 5. - Slovní a fyzické napadení družky předáno spr. orgánu.

19. 5. - Slovní napadení a vyhrožování předáno spr. orgánu.

23. 5. - Napadení psem, který byl veden na vořítku. Nejde o přestupek, bude odloženo.

23. 5. - NP rozbil okna budovy. Neviděl ho někdo?

25. 5. - Poškození plotu a el. kabele bude oznámeno spr. orgánu.

30. 5. - NP poškodil kliku u dodávkového vozidla.

Všechny tyto události jsou šetřeny jako přestupky.

mjr. Bláha, vedoucí oddělení

Členové KVHV Zdice na plzeňském náměstí při letošních oslavách osvobození naší republiky od nacismu.

Foto: Archiv KVHV.

Letecká přehlídka pod Studeným

U příležitosti 60. výročí ukončení druhé světové války se konala ve dnech 28. a 29. května přehlídka modelů válečných letadel na modelářském letišti pod vrchem Studeným. K vidění byly i modely současných moderních letadel používaných ozbrojenými složkami České republiky.

Přehlídky se účastnili modeláři ze Středočeského a Západočeského kraje. Nejlepších 10 modelů bylo odměněno pěknými věcnými cenami, které věnovala firma Olympus Praha.

Milým překvapením tohoto leteckého dne bylo pozvání Klubu leteckých modelářů z města Slaný na přehlídku a předvedení vystavených modelů 10. a 17. června v tomto městě. Pozvání bylo s nadšením přijato. Přehlídky se také účastnila skupina žijících leteckých veteránů, kteří za druhé světové války bojovali proti německým fašistům v řadách anglického královského letectva RAF. Z přítomných jmenujme alespoň dva nejznámější, generála Fajtla a Peřinu. Veteránům války byl předveden model bombardovacího letadla Wellington, na kterém někteří z přítomných účastníků války létali. Rovněž letecká přehlídka modelů ve Slaném se velice vydařila.

Josef Hůrka

Pohled na část vystavených leteckých modelů na letišti ve Zdicích.

Foto: Jindra Holeček.

Rozporuplná výměna

Tato tragikomická příhoda se odehrála v květnových dnech roku 1945. Oddíl Rudé armády zůstal po několik týdnů ve Zdicích. Konkrétně v naší ulici byla motostřelecká jednotka. Většina majitelů rodinných domků poskytl ruským vojákům přístřeší. Podle příkazu se ubytovali v domech jen vojáci vyšších hodností, řadoví vojáci spali na korbách nákladních aut, nebo v kabinách. Shodou okolností bydlel v našem domě velitel této jednotky, vzdělaný člověk, v civilu strojný inženýr z Moskvy. Měl osobního pomocníka, který vykonával službu poslíčka příkazů, nosil veliteli obědy, čistil uniformu, boty apod.

Velitel „uradovol“ v babiččině obývacím pokoji. Vojáci, kteří za ním chodili s hlášením se otáčeli na koberci, který byl svatebním darem prarodičů. Babičce se to pochopitelně nelíbilo a taktně naznačila, že koberec odstraní. To se zase nezamlouvalo ruskému veliteli. Ihned zařídil, aby vojáci podávali hlášení na dlažbě chodby, a do pokoje už nesměli vstoupit.

Jako malý kluk jsem se spřátelil s jeho pomocníkem a ukazoval mu sbírku poštovních známek. Pokud si prohlížel známky evropských států, tvářil se spokojeně, ale jakmile se v albumu objevily známky s portrétem Hitlera a s německými vojáky, popadl jej záchvat zuřivosti. Vytrhl mně album z ruky a prudkým trhnutím zničil stránky se známkami Velkoněmecké říše. Začal jsem brečet, neboť to byl dárek od mého strýce, totálně nasazeného na práci v Berlíně. Před návratem domů, počátkem roku 1945, nenašel pro mne ve vydrancovaném Německu žádný vhodný dárek než ony poštovní známky.

Když velitel zaslechl můj pláč, vyběhl ven a ptal se, co se mě stalo. Se slzami v očích mu ukazují roztržené album a zničené známky. Začal mě konejšit a svému pomocníkovi zle vyčítal. Ten večer nařídil všem vojákům své jednotky, aby mu z obalů dopisů od rodičů, dívek a příbuzných odstříhali známky a druhého dne je při rozkazu odevzdali pomocníkovi.

A tak místo známek s Hitlerem jsem měl od té doby album plné Stalinů. Zdaleka jsem v té době netušil, že nahrazuji jednoho diktátora diktátorem druhým. Zářil jsem štěstím a ruský velitel byl také spokojen.

Josef Hůrka

Výstava výtvarných prací

Dětské centrum Zahradka opět představilo výsledky své práce v tomto školním roce. Výstava byla zahájena bohatě navštívenou vernisáží 30. května v obřadní síni zdkické radnice.

V kulturním programu, který ocenili zaslouženým potleskem všichni přítomní, účinkovali: Milan a Michaela Frýbertovi (klávesy a příčná flétna), Anna Kadlecová, Jana Jeníčková a Běla Ondrová (recitace). V průběhu vernisáže byly oceněny děti soutěžící svými výtvarnými pracemi na téma „Kočičí svět“. Zvítězil Daniel Hebeda (7 let) před Matějem Šebestou (8 let) a Lucií Rosákovou (9 let).

Při prohlídce výstavy oceňovali návštěvníci krásné výtvarné práce provedené různými technikami, keramikou, malbu a batikou na hedvábí. Výstava trvala až do neděle 5 června. - sm -

Vítězem výtvarné soutěže na téma „Kočičí svět“ se stal Daniel Hebeda (uprostřed) před Matějem Šebestou a Lucií Rosákovou. Ceny jim předala pí Eva Petrenková, jednatelka ZO SCHK Zdice. Foto: - sm -

**Pro čtenáře ZN otiskujeme
článek pana Miroslava Pazdery
z Domova důchodců Zdice.**

Návrat

Od jižních norských břehů se jako děsivý fantasmagorický přízrak plížila tmavofialová mračna, protkaná sírově žlutými cary. Roztáhla se po celé šíři Skagerraku, vymazala dělicí čáru mezi pevninou a nebem a temným duněním ohlašovala útok na severozápadní pobřeží Dánska. Hnána ječivou vichřicí vzedmula moře, vrhala jeho vlny divokou silou na pobřežní skaliska a v zlostném rejži vířila písečné duny ve vzpěných vodách.. A jakoby z milosrdenství, zahalila dějiště nadcházejícího dramatu špinavými cary temnoty. Ohlášena invaze žívlů začala.

Rybáři na pobřeží učinili, jako už mnohokrát, všechny možné přípravy k obraně. Síť na ryby rychle zmizely v chatrčích, závory na oknech a dveřích zapadly a lidé očekávali s tísní v duších výsledek nerovného boje. V oknech se rozsvítily hromničky jako němé ochránky před bleskem a spásná znamení pro zbloudilý rybáře.

Tak učinila i matka Bjørna Danborga a poklekla k modlitbě, aby její Björn našel svůj domov a jí konečně přinesl úlevu a klid duše. Mnoho bouří už běsnilo nad severním cípem Jyllandu, mnoho svíců už dohořelo v obou oknech, a syn se nevracel. Snad nevidí to světlo, tu mihotavou touhu její duše! Vždy se jí ulevilo, když sousedé říkali, že i to malinké světlo je vidět na velkou dálku. A také říkali, že Björn je statečný chlapík, že se jen tak nevzdá. „Jistě se vrátí, uvidíte! Bůh ví, kam ho věčně vzduté severní moře a ostrý vítr zavál. Čeká asi někde v zátoce a opravuje bárku nebo potrahanou plachtu.“ Mnohokrát takto utěšovali Bjørnovu matku, ačkoliv sami nevěřili vlastním slovům, vždyť Bjørna už před lety (sami nevěděli, jak je to dlouho) ve Skagenu nikdo neviděl. I Bůh prý odpouští milosrdnou lež. Tím se utěšovali; koneckonců to říkal i pastor ve Skagenu.

Ingeborg Danborgová věřila, že se její syn vrátí. Z víry pramení naděje i útěcha a bezmezná trpělivost matek celého světa. Je to úděl přířčený jim životem, osudem a lidskou zlobou. Jenže mnohá takto vypjatá mysl neodolá trvale depresím a tím i plíživému zesilujícímu zármutku, vedoucímu k rezignaci a k postupnému ztracení pojmu času. Nešťastná žena již nevěděla, kdy její Björn vyplul na moře, zda včera, či před pěti lety.

Na vernisáži výstavy účinkovali sourozenci Milan a Michaela Frýbertovi.

Jejich hru písně poslouchají návštěvníci vernisáže. 2x foto: - sm -

Bouře zesílila. Temné dunění, jako by vycházející z hlubin Tartaru, vyděsilo stařenu natolik, že se roztřásla a pletla si slova modliteb. Zběsilý vítr cloumal s vetchou chatrčí. V prudkých poryvech vyrazil jedno okno. Závora nevydržela. Svičky pozhasínaly. Náraz vichřice serval střechu a zbytky krovů propadly dovnitř chatrče. Dřevěné stěny rozmetl běsnící živel po širém okolí. Rybářské chatrče Bjørna Danborga již nebylo. To už stará žena ale nevěděla. Ve smrtelném strachu a v zoufalém volání Boha o pomoc nalezla smrt. Jistě milosrdnou. Příští den ji našli sousedé ve zmetě trámů a zbytků rozštípaných prken, s rukama sepnutými k poslední modlitbě.

Dávno před touto ničivou bouří našli rybáři v jedné z četných zátek Kattegatu tělo v čárech oděvu, ohlodané rybami. Dohadovali se, kdo by to mohl být, ale nebylo to k ničemu. Ve vesnici a všude v okolí nikdo nechyběl. Ti, kdo zemřeli, byli známí, a protože tělo vyvrhlo moře, usoudili, že to byl také rybář. Patrně zahynul při lovu. Dál si s tím hlavu nelámali. Takových tady už bylo hodně. Zavolali četníka a pastora a po nezbytném ouřadování ho pochovali na hřbitově v Alborgu. Ne však na hlavním hřbitově poblíž přístavu mezi honosné, směšně pyšné pomníky; pro ty prosté mrtvé byl dosti dobrý hřbitov dál od města, na samém začátku vřesoviště a písčných dun. Hrob označili hrubě přitesaným křížem s dřevěnou tabulkou a napsali: „Tady odpočívá rybář nalezený v zátoce Köelen dneJméno neznámé.“ Takto to napsal i pastor do matriky zemřelých a pro pořádek přidal

obě jména náležců, jak to bylo obvyklé.

Bjørnova bárka se nikdy nenašla, a to z velmi prostých důvodů – jen vzácně se našly na pobřeží či v zátoce celé bárky, většinou zůstaly jen prkna a kousky ráhen. Pokud zůstaly pohromadě, tak hrubě vytesané jméno rybáře na přídovém prkně bylo buď nečitelné, nebo se nevědělo, odkud je. Konečně, bylo to jen dříví.

Matku rybáře Bjørna pohřbili sousedé na hřbitově ve Skagenu. Pastor to do matriky zemřelých zapsal takto: „Inge Danborgová zemřela při hrozných bouřích léta Páně.... Pokoj její duši.“

Doslov:

Přehnal se pustošivá bouře přes severozápadní přímoří Dánské země, vnikala hlouběji do jejího nitra přes vřesoviště a duny, ztrácela sílu, ochabla, umkla, lhostejná k utrpení a napáchaným škodám stejně tak, jako divoké hordy dobyvatelů opouštějí zbledovanou zem. Dlouho trvalo, než se země vzpamatovala ze všech škod. Dánská královna si ce pomohla, ale hlavní tíha ležela, jak už to bývá, na prostých lidech a rybářích, kteří jsou závislí plně na moři, a to jak životem i výživou. Vystavěli nová obydlí, jak doufali, pevnější.... a čekali. Čekali i moře.

Tento příběh jsem volně zpracoval podle vyprávění dánského dělníka, s kterým jsem byl v německém přístavu Kielu totálně nasazen za druhé světové války. Příběh se udál koncem devatenáctého století. Jména osob jsem pozměnil.

Zdice se bavily s firmou Kostal CR

Za krásného slunečného počasí se v sobotu 18. června konal v areálu TJ Lokomotiva Zdice sportovní a zábavný den, který nejen pro své zaměstnance, ale i všechny obyvatele Zdic a okolí uspořádala společnost Kostal CR. Akce se zúčastnilo více jak 600 návštěvníků, pro které byl připraven bohatý program.

Slavnostním výkopem byl v 9.30 hodin zahájen mezinárodní fotbalový turnaj mezi zaměstnanci Kostal CR (mužstvo Profi a mužstvo Amatéri) a jejich kolegy z domovského sídla Kostal v německém Lüdenscheidu. Turnaje se zúčastnilo i družstvo FK Olympie Zdice. Ve finále vyhrálo mužstvo Kostal CR Profi 2:1 nad mužstvem Kostal Lüdenscheid.

Od 13 hodin odstartovalo pestré odpoledne pro děti. Mohly si zazpívat společně se zpěvačkou, zasoutěžit v různých zábavných atrakcích, nechyběl ani kouzelník, dorazil i ošetřovatel ze ZOO v Plzni, který přivezl s sebou užovku červenou a kozu kamerunskou. Veliký zájem byl o jízdu na elektrických skútrech, nejmenší se hlavně vyřadili na skákacím hradu.

O jízdu na elektrických skútrech byl na sportovním a zábavném dnu pořádaném firmou Kostal veliký zájem.
3x foto: - sm -

V průběhu dne také probíhala finanční sbírka na vybavení klidové zóny dětskými zařízeními. Tato zóna bude vybudována ve velké zahradě zdického domova důchodců, která tak bude více využita. Za libovolný, nejméně však desetikorunový dar, zvala firma Kostal CR na sportovním a zábavném dni na

občerstvení všechny, kteří přispěli do sbírky. „Vybralo se celkem 3 970,- Kč, které předáme v příštích dnech zástupcům města Zdice. Těší nás, že jsme mohli i touto cestou městu pomoci,“ řekl Jan Dressler, ředitel společnosti Kostal CR.

- sm -

Se zpěvačkou si děti zazpívaly s chutí známé písničky.

Skákací hrad byl dětmi stále obležen.

Tip na výlet:

Za krásami našeho okolí

Zase přišlo léto a s ním prázdniny, nejvytouženější období roku (snad jen lední medvědi by si mohli stěžovat, jim ke spokojenosti nestačí jako mrožům kopeček zmrzliny...). Nad hlavami se nám opět rozevírá azurová obloha občas pročištnutá mráčkem, který předpovídá krásné počasí. A sluníčko nemá celý den nic lepšího na práci, než lechtat nás na nosech. Najednou všichni vylézají ze svých nor, lidé i zvířata. I ti největší spáčí, kteří dávají po celý rok přednost vyhrátému pelišku, začínají být náhle zvědaví, co se to tam venku děje a vylézají z úkrytů.

No a patrně nejpříjemnějším trávením tohoto období je povalování se někde u vody... Ale co třeba zkoušet něco jiného? Vždyť se před námi otevírá nekonečné spektrum možností! Tak třeba, co vyjet si někam na výlet? A co někam, kde se také zchladíte a nebudete k tomu potřebovat několik kubiků vody? Co mám na mysli? Tak schválně, kdo z vás si může upřímně položit ruku na srdce a říci, že kulturních zážitků už tento rok prožil ažaž (ovšem nepočítám školu,

kteřá je jistě kulturním zážitkem sama o sobě)? A protože vím, že má každý v sobě zvědavého ducha, tak co mu nabídnout pár kapek historie říznuté krásou a neuvěřitelnými zážitky? Vždyť v našem okolí je tolik krásných a zajímavých míst, např. hrady Točnick, Zebrák, Křivoklát, Karlštejn či krásný, nově zrekonstruovaný zámek v Hořovicích. Proto je škoda, že právě na zámku v Hořovicích potkáte mnohem více turistů ze vzdálených koutů naší republiky, než místních lidí. A přitom skrývá mnoho pokladů... Nově byl také otevřen zámek Zbiroh.

Tak skočte do auta, nebo ještě lépe pokuste se vyhrabat dávno zapomenuté kolo, které odvážně odolává horám harampádí za dlouhá léta na něm úspěšně nashromážděném a vyjedte si někam protáhnout tělo a povznést se na duchu. Uvidíte, že se vám to bude líbit! A kdyby vám náhodou vaše plíce a údy vydechované náhlou námahou vyhlásily stávkou, nemusíte mít strach, okolní hospody a restaurace nad vámi s ochotou roztáhnou svou náruč...

Tak, šťastnou cestu!

Petra Pánková

Olympiáda seniorů v DD Zdice

Středa 8. června byla v Domově důchodců V zahradách dlouho očekávaným dnem. Přípravovali jsme se už na 4. olympiádu seniorů. Už před časem jsme oslovovali sponzory, abychom dostali různé upomínkové a reklamní předměty, a zároveň abychom získali prostředky k nákupu cen pro soutěžící a k poskytnutí občerstvení hostům a soutěžícím. Současně jsme posílali pozvánky k účasti na olympiádu „spřáteleným domovům“ z Berouna, Dobříše, Hostovic, Hostomic - Zátora, Hořovic, Rožmitálu p. Třemšínem, Rudné, Unhoště a Žebřáku. Pozvání k účasti přijali všichni.

My, jako hostitelé, jsme jen tak lehce trénovali, protože disciplíny jsme znali z předchozích let. Nic se nezměnilo na Hledání v obilí, Kuželkách, Chytání ryb, Puzzlích, Házení šipek, Pyramidě z plechovek, Házení míčků a Kvízu.

Pozvání přijal i starosta města Zdic Mgr. Miroslav Holotina, který spolu s pí ředitelkou Ivanou Rabochovou 4. olympiádu seniorů v 9.30 hodin zahájil. Starosti nám dělalo jen počasí. Na toto roční období bylo poměrně chladno, někteří soutěžící přišli oblečení i v kožíšku. Nelitovali, rozhodně jim nebylo horko. Optimisticky hodnotili počasí: „Mohlo by být i hůř, hlavně, že neprší!“ Během dopoledne se všichni vystřídali na stanovíštích u jednotlivých disciplín a snažili se ze všech sil, aby nasbírali co nejvíce bodů, nutných k vítězství.

A což teprve, když se objevili zástupci tisku! Snažili se ještě víc: „Můžeme být i v novinách!“ Skutečně druhý den o nás psali, že „na všech soutěžících byla vidět snaha i nadšení, s jakým, bojovali“, i fotky nás mile překvapily. Mezi tím si všichni rádi zašli do knihovny, kde bylo připraveno občerstvení, na horkou kávu nebo čaj se zákuskem, šunku, zakousli se do ovoce. Nikdo ale nevy-

nechal ohřát se u krbu, kde se grilovaly klobásy a špekáčky. Zapíjelo se jak se patří pivem. Než jsme se nadáli, všichni měli dobojováno, napětí opadlo, nálada se uvolnila a tak si před obědem někteří zazpívali s vínem a dechovkou.

Zatím všem i vytrávil a tak se postupně střídali u oběda. Kuchařky připravily po polévce dva druhy masa, dva druhy zelí a dva druhy knedlíků. Při kávě se zákuskem probíhala diskuse, co ze soutěžení bylo nejlépe, co nejlepší a co nejtěžší. A už narůstala zvědavost, kdo bude absolutním vítězem, na kterém místě se kdo umístí? Vyhodnocení přišlo po obědě. Porota mezitím počítala a hodnotila a došla k závěru: Soutěž byla týmová, nebyli vyhlášeni jednotlivci. Jako první se umístilo družstvo DD z Unhoště, druhý byl DD Rožmitál p. Třemšínem,

Disciplínu Hledání v obilí právě absolvuje paní Sládková z DD Zdice.

Olympijský oheň zapálila paní Mužková z DD Zdice. 2x foto: Archiv DD.

na třetím místě se umístil DD Hostomice – Zátor. Všichni ostatní zvítězili sami nad sebou. Platilo heslo: „Není důležité zvítězit, důležité je zúčastnit se.“ Po vyhodnocení, rozdělení cen a diplomů si mohli hosté prohlédnout domov, navštívit známé, popovídat si, posedět u kávy, vína a znovu se zpívalo. A teď už opravdu s radostí a dvojhlasně, bylo co poslouchat!

V pozdním odpolední se začali hosté s dobrou náladou rozjíždět do svých domovů. Kupodivu, nikdo nebyl unaven, všichni měli elánu stejně jako ráno před soutěžením a už teď se těšili na další, v pořadí už pátý ročník olympiády seniorů ve Zdicích. Ani my jsme se nenechali zahanbit, únavu jsme nepřiznali. Měli jsme radost, že se všechno tak vyvedlo, hostům se u nás líbilo a vůbec nás nemrzelo, že jsme se neumístili na prvním místě. Přiznáváme, jsou i lepší než jsme my, ale počkejte příště, my se opět dobře připravíme!

Věra Knapová

Běh okolo Vraní skály

Pořadatelé 3. ročníku tohoto běžeckého závodu přivítali v sobotu 25. června 2005 v Černíně padesát dospělých účastníků rozdělených podle věkových kategorií. Před hlavním závodem mužů a žen (běh na 10 km po lesních cestách) se uskutečnil ještě závod dětí. Sponzory celé této sportovní akce byly: Město Zdice, ARCHPRESS Praha, KOSTAL CR a SAINT - GOBAIN Hořovice.

V kategorii A zvítězil Metoděj Fikes (MK Kladno) před Ivanem Rabochem z Černína, který závodí za MK Žebrák. Třetí místo patřilo Danielovi Kupidlovskému z Prahy. Tito závodníci se stejně umístili i v absolutním pořadí závodníků.

V kategorii B vyhrál Štěpán Jindra (SABZO Praha) před Janem Holečkem (MK Žebrák) a Michalem Frabšou (KOVO Praha).

Kategorie C měla vítěze v Janu Rocrovi (ACON Praha), druhá příčka patřila Svatopluku Paurovi (Slavoj Obecnice), třetí Josefu Navrátilovi (SK Stránčice).

Vítězem věkové kategorie D se stal Jan Svoboda (Příbram) před Karlem Bechyněm (KOVO Praha) a Miroslavem Benískem (LOKO Most).

V ženské kategorii E zvítězila Petra Havlová (Olymp Praha), druhá byla Hana Rabasová (FALCON Rokycany), třetí Andrea Macourková (MK Žebrák).

Běh okolo Vraní skály - start kategorie dospělých - Černín 25. 6. 2005.

Foto: ing. J. Prokopová.

V kategorii F si odnesla vítězství Karla Mališová (USK Praha), druhá byla Pavla Suchanová (KOVO Praha), třetí Petra Kožárová (SPAŽ Praha 5).

Vítězem věkové nejstarší kategorie se stal Jaroslav Gaman (AVANTY Havířov). Nejstarším

účastníkem této kategorie, ale i celého závodu byl 80 letý Karel Hladík (Baník Příbram), který v absolutním pořadí byl předposlední, když za ním skončil závodník o 16 let mladší.

Hředelská apokalypsa

O tragedii, která postihla obec Hředle, se dozvěděly celé Čechy z novin. V roce 1872 v sobotu 25. května, den před poutí ve Zdicích, se v dopoledních hodinách začala obloha zatahovat a bylo slyšet vzdálené burácení hromů. Po poledni nastalo úplné šero prosvětlené chvílemi blesky. Kolem 13. hodiny se spustil neběvale silný déšť, který nejen neustával, ale s přibývajícím časem sílil.

Tehdejší učitel Tykal pustil děti ze školy dříve domů, předvídajíc blížící se katastrofu. Na ulicích bylo v té době po kotníky vody a děti bydlící na druhé straně Stroupinského potoka už přejít nemohly. Liják a blesky nepřestávaly. Nejvíce vody se valilo na Hředle od Vraní skály. Po 15. hodině se protrhly hráze rybníků v Žebráce a obrovská vlna se valila údolím od Točnicka na obec. Vzhledem k uzavřené kotlině, kterou potok protéká, nebylo prostoru, kam by se voda mohla rozlít.

První nával vody pocítil statek Václava Sklenáře. On sám se zachytil kruhu upevněného ve stropě. Zkřehlý a vysílen přežil. Jeho žena a tři děti našly hrob v dravé vodě. V čísle 20 se utopila babička Anna Hošková spolu s 5 vnoučaty. Obecní kovárna byla smetena z povrchu země, a jen špalek s kováldinou připomínal místo, kde stávala. Nejkrutěji zasáhla povodeň dům číslo 63, kde zahynula 9 členná rodina havíře Karla Šilhavého. Škola byla zatopena až ke stropu. Učitel a okolní sousedé si zachránili život na půdě školy. Na obecní hrušce uprostřed obce si zachránilo život 9 osob. Déšť ustal až druhého dne ráno. Bilance hředelské apokalypsy byla drastická. Zahynulo 29 lidí, z toho jen 13 osob bylo nalezeno a důstojně pohřbeno. Ostatní zůstali nezvěstní a jejich ostatky se nikdy nenašly. Ze 75 domů jich 10 zmizelo úplně, 25 jich bylo rozbito a mnoho jiných poničeno. Utonulo 68 kusů hovězího dobytka, 270 ovcí, 3 koně, 30 vepřů a 27 koz. Odhadnutá škoda na majetku podle Světozoru dosáhla 90 600 zlatých.

Jak jsem uvedl v úvodu, zpráva o tragedii ve Hředlích se rozšířila novinami po celých Čechách,

Pohled na Hředle dnes.

Foto: Pavel Borecki.

a pro poškozenou obec se konaly na řadě míst dobrovolné sbírky. Získáno bylo na 5 649 zl. Stát poskytl postiženým bezúročnou půjčku v hodnotě 28 180 zl. Na památku této tragédie nechala obec s přispěním občanů namalovat obraz hrušky s osobami, které se v její koruně zachránily a nad ní sv Trojici. Obraz byl umístěn ve slepém okně místní školy.

O rok později se u školy shromáždili hředelští občané, aby vzpomněli těch svých spoluobčanů, kteří katastrofu nepřežili. Podle tehdejšího kronikáře si za vzpomínku a následné požehnání nechala církev od obce zaplatit 2 zl.

Na přírodní katastrofu se v obci nezapomnělo dodnes. Označení na domech č. 37 a 38 ukazuje, kam až voda o této povodni vystoupila. Snad od této doby, a možná že už dříve lidé vpozorovali, že nejhorší bouře a lijáky přichází pro náš kraj ze západního směru od hradu Točnicka. Josef Hürka

Výzva

**Kulturní komise
a Společenský klub připravují
na říjen 2005 výstavu
„Proměny Zdic ve fotografii“.**

Prosíme občany, zda by zapůjčili k okopírování staré pohledy či fotografie, které se týkají Zdic, Knížkovic a Černína. Neporušené vrátíme. Žádané předejte, prosím, do Společenského klubu Zdice.

Děkujeme za pochopení a spolupráci.

Jana Smíšková

Ohlédnutí za činností mažoretek

Ani se mi nechce věřit, ale už je to 6 let, co jsem ve Zdicích založila oddíl mažoretek, nad kterým si vzal patronát pan Jaroslav Červenka. Z počátku se přihlásilo na 50 dívek, ale s postupem času, kdy některá děvčata odešla z důvodu náročného cvičení, z časového či jiného důvodu, zůstalo v oddíle 25 dívek. Z nich 12 tvoří skupinu nejstarších, zbytek je skupina nejmladší a začínající.

Za dobu existence oddílu máme za sebou okolo 100 vystoupení, při nichž děvčata poznala mnoho vesnic na okrese, ve kterých vystupovala při různých oslavách, ale podívala se i do různých měst v naší republice. Podívaly jsme se do Polska, prožily krásné dny na horách při zimních a letních soustředěních, byly jsme na zájezdě v ZOO v Liberci a ve Dvoře Králové.

Máme dohodnutá vystoupení dlouho dopředu, protože účast zdických mažoretek na některých oslavách je již tradicí. K naší největší odměně za vystoupení patří spokojenost diváků a pořadatelů. Od loňského září jsme se zúčastnily těchto oslav: městské oslavy v Králově Dvoře, oslavy hasičů v Černíně, obecní oslavy v Kařezu, hrmčířské trhy v Berouně, 28. říjen v Berouně, mikulášská nadílka v Sokole Beroun, obecní ples v Broumech, dětský den ve Zdicích, 1. máj v Berouně. Do konce července nás čekají další vystoupení – 110 let založení hasičů v Záluží, slavnosti regionu v Újezdě, výročí Mistra Jana Husa v Knížkovicích a účast na turnaji v kopané v Údrči u Karlových Varů.

Udělalý jsme hodně práce, ale další nás čeká. Chtěla bych za pomoc při práci s oddílem mažoretek, která z počátku nebyla vůbec jednoduchá, podě-

Zdicke mažoretky při vystoupení 4. června 2005 na Dnu dětí ve Zdicích.

Foto: - sm -

kovat sponzorovi panu Jaroslavu Červenkoví. Chci poděkovat své rodině, která má pro tuto moji práci pochopení, ale hlavně chci poděkovat děvčatům, bez jejichž kázně a chuti něco dělat, by nebylo možné tuto náročnou činnost realizovat.

Hana Sedláčková

Červencový zájezd

Kulturní komise a Společenský klub Zdice pořádají v pátek 22. července zájezd:

- vodní park Čabárna u Kladna,
- hornický skanzen Mayrau ve Vinařicích.

Cena zájezdu 70,- Kč,
příhlášky ve Společenském domě
Po – Čt 7 – 15.30 h, Pá 6 – 14.30 h.
Odjezd ve 12 hodin.

Městská knihovna o prázdninách

Městská knihovna bude o prázdninách zavřena z důvodu čerpání dovolené v těchto termínech: 4. – 8. července a 1. – 14. srpna.

V ostatní době platí normální půjčovná doba: dospělí: pondělí a čtvrtek 13 – 17 hod, pátek 8 – 12 hod., děti: středa 12 – 16 hodin.

MASÉRSKÉ SLUŽBY

Mgr. Michal Babor

Pro klienty zdravotní
pojišťovny Metal Aliance
masáže zdarma.

Zdravotní středisko Zdice
Tel.: 602 215 561

Malí členové SDH Zdice.

Foto: - sm -

Práce mladých hasičů

Jsmo mladí hasiči (M.H.) ze Zdic a je škoda, že nás není víc. Proto vám všem, dospělým i dětem, chceme přiblížit naši činnost za tento rok. Začínáme se scházet v září, tradičně vždy v pondělí v 16 hod. v hasičárně, kde máme svoji klubovnu.

Připravujeme se na branný závod. Po jeho zdárném absolvování se věnujeme různým odborným činnostem, ale také vyrábíme různé věci na Mikuláše, Vánoce a Velikonoce. Máme i Mikulášskou besídku s čerty. Chodíme na výstavy a vý-

lety, účastníme se soutěže "Požární ochrana očima dětí", kde jsme docílili i nějakých úspěchů. Hrajeme šipky a míčové hry. Na jaře se připravujeme na "Plamen" (soutěž požární dovednosti). Za odměnu, že jsme byli celý rok aktivní, jedeme v červnu na chatu, kde trávíme celý víkend naplněný soutěžemi, hrami a zábavou.

Všechny, kteří mají chuť se k nám přidat, zveme v pondělí 12. září v 16 hodin do zdické hasičárny (požární zbrojnice). Už se na vás těšíme.

Členové a vedoucí M.H. ZDICE

Zdické meteorologické okénko

V měsíci květnu byly 3 dny jasné, 5 dní skoro jasných, 10 dní polojasných, 5 dní oblačných, 3 dny skoro zatažených a 5 dní zatažených. Celkem byly 4 dny tropické s teplotou nad 30° C a 6 dní letních s teplotou od 25° C do 29,9° C.

Nejnižší teplota vzduchu: 0° C 10. a 13. 5. (úterý, pátek), 1° C 20. 5. (pátek), 2° C 11. a 12. 5. (středa, čtvrtek), 4° C 9., 16., 19. 5. (pondělí, pondělí, čtvrtek).

Nejchladnější den: úterý 10. 5., kdy se teplota pohybovala od 0° C do 13° C.

Nejvyšší teplota vzduchu: 34° C 30. 5. (pondělí), 33° C 29. 5. (neděle), 32° C 28. 5. (sobota), 30° C 2. 5. (pondělí), 29° C 27. 5. (pátek), 28° C 1., 26. 5. (neděle, čtvrtek).

Nejteplejší den: neděle 29. 5., kdy se teplota vzduchu pohybovala od 15° C do 33° C.

Průměrná teplota za měsíc květen: +15,91° C.

Nejnižší tlak vzduchu: 978 milibarů, t.j. 733,6 torrů 8. 5. (neděle).

Nejvyšší tlak vzduchu: 1004 milibarů, t.j. 753,1 torrů 25. 5. (středa).

Největší dešťové srážky na 1 m²: 22,53 l vody 23. 5. (pondělí), 14,16 l vody 4. 5. (středa), 13,25 l vody 17. 5. (úterý).

Celkem v měsíci květnu napršelo: 69,27 l vody na 1 m². Zaznamenány byly 3 bouřky.

Poznámka: Poslední dny měsíce května byly podle Hydrometeorologického ústavu v Praze nejteplejší za posledních 230 let.

Josef Hůrka

Oriflame

Firma Oriflame si Vás dovoluje pozvat
ve čtvrtek dne 14. 7. 2005

na zábavnou show
pro celou rodinu,

kteřá se bude konat v Berouně
na Husově náměstí od 10.30 - 18.00 hod.

Všichni jste srdečně zváni.

Program: líčení zdarma, vlasový styling,
manikúra, soutěže o dárkové balíčky

Hlavní výhra: kosmetika v hodnotě 5000,- Kč

INFOCREDIT, s.r.o.
realitní a dražební společnost

**jsme malá, ale spolehlivá firma, nabídněte nám svoji nemovitost, zajistíme
Vám bezstarostný prodej či pronájem v západní části Středočeského kraje**

kancelář Palackého 70, Dobřichovice 252 29

Tel. + fax : 257 712 671

e-mail: info@infocredit-reality.cz

kontaktní osoba: Hana Geisslerová Břejlová

www: infocredit-reality.cz

736 673 909

ZDICKÉ NOVINY - Vydavatel: Společenský klub Zdice. Redakce: Přemysl Landa, Mgr. Jana Smíšková, Josef Hůrka, Ing. Pavel Černý, Ing. Jaroslav Vožeh. Ediční rada: Kulturní komise RM Zdice. Sídlo redakce: Společenský dům Zdice, Husova 369, 311 685 186. Příspěvky lze také doručit do redakce Podbrdských novin, Vrbovská 22 (zámek), Hořovice, tel., fax 311 512 043. Redakční zpracování, grafickou úpravu, sazbu a tisk zajišťuje: Marta Šestáková - Vaculíková - Podbrdské vydavatelství. Registrace: Ministerstvo kultury České republiky - evidenční číslo: MK ČR E 10527. Redakční uzávěrka vždy 20. na příští měsíc. Za obsahovou správnost mimoredukčních příspěvků ručí autoři. Další číslo Zdických novin vyjde začátkem září 2005.